

DIUMENGE V DURANT L'ANY CICLE A

La llum vinguda al món per il·luminar tot home (Jn 1, 9) passa el relleu: des d'ara vosaltres sou la llum del món diu Jesús. La torxa és ardent i Isaïes, com també Pau, constata que aquest foc devorador, els homes prest estan disposats a posar-la de banda. Però... fer-ho és necessàriament allunyar-se'n un poc, moltes vegades, allunyar-se'n molt. Llavors s'instal·len les divisions perquè lluny de la font lluminosa, les ombres es fan grans, es deformen, envaeixen l'espai, es converteixen en tenebres.

- Un sol mitjà per a restar en la llum diu sant Pau: no conèixer altra cosa que Jesucrist, Messies crucificat.
- Un sol mitjà per a restar en la llum diu Isaïes: deixeu-vos prendre, deixeu-vos agafar per la misericòrdia, viviu en la caritat. Per açò la vostra gràcia és la nostra única esperança.
- Un sol mitjà per a restar en la llum diu la pregària de postcomunió d'aquest diumenge: participar d'un sol pa i d'un sol calze... contribuir a la salvació del món.

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA: Isaïes 58, 7-10

Aprofundir aquesta Paraula

Com n'és de complicat el cor de l'home! L'herba és sempre més verda en el camp del veí...

Exiliat a Babilònia, Israel somniava el seu retorn: una comunitat de fidels a la Llei, reagrupat entorn del Temple reconstruït, vivint en la presència de Déu... L'inesperat retorn ha tingut lloc, però el culte reorganitzat no federa el conjunt del poble que troba les dificultats materials de la reconstrucció. I a més es prefereix aquests petits ídols fàcils d'acontentar i no aquest Déu exigent.

El preciós programa diví consistent en fer d'Israel la llum de les nacions, coneix les seves hores de crisi. Es fa necessari encara una paraula profètica d'Isaïes per indicar la rutes a seguir. Als actes de culte més o menys formalistes, el profeta hi oposa l'amor fraternal. No es tracta de realitzar minuciosament els actes cultuals però faltant a la més elemental justícia, sinó practicar la caritat envers els altres. *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo...* és amb aquestes condicions que Israel podrà ser llum. El poble de l'Aliança, alliberat de tota servitud, també ha d'ignorar el *fer caure els altres, ni els assenyaies amb el dit pronunciant un malefici...*, llavors Déu respondrà a la seva pregària.

A la seva manera sant Joan sintetitzarà el discurs d'Isaïes: *Si algú afirmava: «Jo estimo Déu», però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu. 21 Aquest és el manament que hem rebut de Jesús: qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà. (Jn 4, 20-21).* Llavors l'herba serà verda en el nostre propi camp on brilla la llum de la caritat!

SALM 111

Feliç el qui tem el Senyor, la seva llum brillarà com l'aurora. Aquest bell programa desenvolupat pel salm 111 només es comprèn bé que confrontant-lo amb el salm 110. L'un fa l'elogi del Senyor fidel a la seva aliança, mentre que l'altre, el d'aquest diumenge, fa l'elogi del just fidel a Déu. La seva justícia es mantindrà per sempre diuen un i altre, però un parla de Déu i l'altre del just. Més audaç i únic en la Bíblia, la definició del just *compassiu i benigne*, i la mateixa de Déu:— *el Senyor és compassiu i benigne*. L'Aliança entre Déu i l'home tindrà com a finalitat configurar l'home a semblança de Déu?

Si és tal el desafiament, qui, sinó Jesús, realitza plenament aquesta espectació, aquesta espera. Ell és la llum que s'ha aixecat en les tenebres, ha passat pel món manifestant la bondat del Pare per i la mort i la resurrecció.

Però Jesús, llum del món, el just per excel·lència, fa que els seus deixebles esdevinguin justs, és a dir, posats d'acord amb la voluntat de Déu per a ser, al seu torn, llum per al món.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

En la preparació de la lectura, el lector està ben atent a les dues parts que es donen al principi i al final del text. Notarà:

Els imperatius: Diu el Senyor: «**Comparteix** el teu pa amb els qui passen fam, **acull** a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, **vesteix-lo**; no els defugis, que són germans teus.

Els condicionals: **Si no** intentes de fer caure els altres, ni els assenyaales amb el dit pronunciant un malefici, **si dónes** el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

- Posarà de relleu el missatge central:

Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor.

- La unió amb Déu:

Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.»

SEGONA LECTURA : 1Co 2,1-5

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

És a la comunitat de Corint, dividida degut a fer referència a diversos predicadors, a qui Pau s'adreça. Per fer llum i estimular els germans a viure en la unitat, no proposa altre camí : No conèixer altra cosa que Jesús, i Jesús crucificat.

Pau parla d'experiència, la seva eloqüència no és la dels retòrics entesos en les tècniques oratòries. I és per açò que posa al davant de tot la seva feblesa. Pau es sosté en el cara a cara que ha viscut en el camí de Damasc. És a partir d'aquí que ell pot i bol ajudar els Corintis. Ell sap com el -Senyor està marcada pel necessari reconeixement ha trencat el seu orgull revelant-se-li, també tota la seva predicació està marcada pel necessari reconeixement de Crist, a la vegada Messies i Crucificat.

Conscient de l'extraordinari del missatge que ha d'anunciar, Pau, no té altra cosa que el poder de l'Esperit per a presentar la bogeria de la creu com a camí de glòria.. El prestigi de la saviesa humana és inadaptable a la predicació d'aquest misteri i Pau ha optat per una forma de predicació que es

remet a Déu, al Poder de la seva Paraula i de la Creu. És en aquest lliurament de si mateix que aconseguix una singular eloqüència, marcada per un accent particular de veritat. Obre el camí als predicadors de l'Evangelí: ser, abans de tot, el testimoni d'una trobada que canvia el curs d'una vida.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Alguns punts d'atenció per llegir aquest text.

El desenvolupament de Pau és construït sobre una oposició que ell va concentrant més i més.

- A les dues primeres frases:

Germans,

quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa.

La oposició entre el prestigi i la feblesa i el punt de capgirament és Jesús, Messies Crucificat. (Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós.)

- A la tercera frase l'oposició és entre: paraules que s'imposassin per la seva saviesa i el poder convincent de l'Esperit.

(En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.)

- El repte és el de la "fe" en aquest Jesús, Messies crucificat.

COMENTARI A L'EVANGELI

Com els pobles donaran glòria al Pare si vosaltres no sou sal i llum?

Després de les Benaurances (que no hem llegit degut a la festa de la Presentació del Senyor), carta de la llei nova inscrita en el cor de l'home, Mateu empra dues fortes imatges que situen els seus oients davant de les seves responsabilitats en el món.

- Ser sal! Ser d'aquella sal que es mescla als fems per a fer-ne un fertilitzant millor i més eficaç. Ser sal que és una força

per a fer germinar. El repte és molt ample perquè refusar ser ferment al cor del món és condemnar-se *a ser tirat fora*.

- Ser llum! Ser d'aquest llum que es col·loca sobre el lampadari perquè trobi el seu oli en Déu i no tenguí el risc d'apagar-se. Aquesta llum impossible d'amagar perquè està feta per il·luminar.

Vosaltres sou- diu Mateu-, vosaltres que m'escoltau, *sal i llum* perquè heu respost a la crida de Crist. Vosaltres no esteu sols, formeu una comunitat de deixebles i és junts que

“vosaltres resplendiu en el món com estrelles en el cel (Fil 2, 15). Aquesta perspectiva eclesial és important a Mateu: ningú il·lumina el món tot sol, encara que resplendeixi allà on ell és. Per il·luminar el món cal l'Església. La gent... glorificaran el vostre Pare del cel.: vet aquí el fi punt del text de Mateu i l'orientació general del seu Evangeli. Actuar segons la nova llei de les Benaurances permetrà a tot home donar glòria al Pare.

Açò pot semblar en contradicció amb la crida a no actuar davant la gent per fer-se veure (Mt 6, 1). Mateu no persegueix la paradoxa, ell invita a refusar l'ostentació orgullosa ja sigui en la pràctica cultural o en fer caritat, a no recerchar mai la pròpia glòria ni la de la comunitat, sinó a caminar humilment amb el seu Déu.

És actuant amb una simplicitat natural, deixant parlar la seva vida que els deixebles de Crist seran *sal i llum del món* . Llavors, veient el que fan de bé per la gràcia de Déu, tots es meravellaran i glorificaran el Pare que està en el cel.

5. La obra de la redención de Cristo, que de suyo tiende a salvar a los hombres, comprende también la restauración incluso de todo el orden temporal. Por tanto, la misión de la Iglesia no es sólo anunciar el mensaje de Cristo y su gracia a los hombres, sino también el impregnar y perfeccionar todo el orden temporal con el espíritu evangélico. Por consiguiente, los laicos, siguiendo esta misión, ejercitan su apostolado tanto en el mundo como en la Iglesia, lo mismo en el orden espiritual que en el temporal: órdenes que, por más que sean distintos, se compenetran de tal forma en el único designio de Dios, que el mismo Dios tiende a reasumir, en Cristo, todo el mundo en la nueva creación, incoactivamente en la tierra, plenamente en el último día. El laico, que es a un tiempo fiel y ciudadano, debe comportarse siempre en ambos órdenes con una conciencia cristiana.

**El apostolado de la evangelización
y santificación de los hombres**

6. La misión de la Iglesia tiende a la santificación de los hombres, que hay que conseguir con la fe en Cristo y con su gracia. El apostolado, pues, de la Iglesia y de todos sus miembros se ordena, ante todo, al mensaje de Cristo, que hay que revelar al mundo con las palabras y con las obras, y a comunicar su gracia.

Esto se realiza principalmente por el ministerio de la palabra y de los Sacramentos, encomendado especialmente al clero, en el que los laicos tienen que desempeñar también un papel importante, para ser "cooperadores de la verdad" incoactivamente aquí en la tierra, plenamente en el cielo(3 Jn., 8). En este orden sobre todo se completan mutuamente el apostolado de los laicos y el ministerio pastoral. A los laicos se les presentan innumerables ocasiones para el ejercicio del apostolado de la evangelización y de la santificación. El mismo testimonio de la vida cristiana y las obras buenas, realizadas con espíritu sobrenatural, tienen eficacia para atraer a los hombres hacia la fe y hacia Dios, pues dice el Señor: "Así ha de lucir vuestra luz ante los hombres, para que viendo vuestras buenas obras glorifiquen a vuestro Padre que está en los cielos" (Mt., 5,16).

Pero este apostolado no consiste sólo en el testimonio de la vida: el verdadero apóstol busca las ocasiones de anunciar a Cristo con la palabra, ya a los no creyentes para llevarlos a la fe;

ya a los fieles para instruirlos, confirmarlos y estimularlos a una vida más fervorosa: "la caridad de Cristo nos urge" (2 Cor., 5,14), y en el corazón de todos deben resonar aquellas palabras del Apóstol: "¡Ay de mí si no evangelizare"! (1 Cor., 9,16).

Mas como en nuestros tiempos surgen nuevos problemas, y se multiplican los errores gravísimos que pretenden destruir desde sus cimientos todo el orden moral y la misma sociedad humana, este Sagrado Concilio exhorta cordialísimamente a los laicos, a cada uno según las dotes de su ingenio y según su saber, a que suplan diligentemente su cometido, conforme a la mente de la Iglesia, aclarando los principios cristianos, defendiéndolos.

APOSTOLICAM ACTUOSITATEM

SOBRE EL APOSTOLADO DE LOS LAICOS nº 5-6